

CULTURA

Sergi Muñoz, el jove artista que veu en l'art un esforç que es gaudeix

El pintor santcugatenc exposa a la Filippo loco Studio & Gallery de Barcelona

Sergi Muñoz amb les seves obres a la Filippo loco Studio & Gallery. FOTO: Cedida

per **Cinta Caballé i Curto** Periodista
24 octubre de 2018

Sergi Muñoz Lozano és un jove **artista** santcugatenc de 24 anys al qual l'apassiona la **pintura**. La seva vinculació amb el món de l'art comença de ben petit. A casa seva, l'art hi era molt present. No solament amb els quadres a les parets, sinó amb la seva mare, que també pintava, i amb el germà gran, a qui també li agradava fer dibuixos.

"Sempre ha estat un món molt proper", admet, i "vaig començar amb la cosa típica de petit, de copiar dibuixos de còmic". De més gran es va acostar al món del grafiti, i a poc a poc va veure que allò era el que l'apassionava, i per això va decidir estudiar-ho, "perquè veia que potser era alguna cosa més enllà d'un hobby".

Els seus estudis van començar a la Casa Mònaco de **Sant Cugat del Vallès**, l'**Escola d'Art i Disseny**, amb un Grau de Disseny Gràfic. Però la seva passió per la part plàstica el va portar a deixar-ho i fer les proves d'accés per fer el Grau Superior d'Arts Aplicades al Mur. Hi va accedir, a l'**Escola Massana de Barcelona**. "Allí va ser on vaig introduir-me i començar a tocar molta matèria i a dibuixar. Allà va ser on crec que vaig créixer més com a artista", destaca.

Sergi Muñoz és santcugatenc i té 24 anys. FOTO: Bernat Millet

D'entre totes les disciplines amb les quals ha treballat, es queda amb la **pintura**. "Faig una pintura que és bastant matèrica; utilitzo bastants materials, no solament pintura com a tal. Faig retalls de

fotografies, d'escrits... és una mica un popurri", descriu. "M'agrada la pintura perquè a l'hora de pintar, com el procés és molt impulsiu, molt improvisat, em permet treballar millor. Puc fer, desfer, amb les mans... el contacte amb el material m'agrada", afirma.

Una feina, la d'artista, que compagina amb una altra feina als matins. Ara, però, el jove santcugatenc ha entrat a formar part de la **Filippo loco Studio & Gallery** de Barcelona, sent representat pel prestigiós artista.

"Va sorgir per un anunci a Facebook que va veure la meua parella, per una nova **galeria** que es va obrir a Barcelona i volia fer una exposició col·lectiva", descriu. De fet, va ser la seva parella qui va contactar amb la galeria que, de seguida, es va mostrar interessada en les obres del santcugatenc. "En aquells moments, jo estava poc optimista, perquè l'art és molt difícil. Però ella estava convençuda", admet. I el van seleccionar.

Una **exposició** que tenia lloc al mes d'abril d'aquest mateix any. A partir d'aquesta mostra, l'artista va proposar-li al santcugatenc ser el seu representat. Ara, les seves obres estan permanentment a la galeria barcelonina al costat de les obres de Filippo loco. De fet, el 9 de novembre s'inaugura la seva primera mostra individual a la sala. Una mostra en la qual es podran veure les seves creacions. "La meua obra gira molt al voltant de les cares", descriu, explicant que "pinto cares, quasi sempre, i de mides bastant grans. Sobre els sentiments humans; les expressions; els rostres de les persones com a arma de transmissió, i de vegades per ocultar-se... sobre què hi ha darrere d'aquella màscara".

Algunes de les obres de Muñoz. FOTO: Cedida

El perquè pinta cares, també li ve de petit. "Des de petit sóc una persona molt observadora, i em fixo molt en les cares de la gent", admet. "Mai he dibuixat copiant; sempre ha estat de ment...i començava a dibuixar ulls, nassos... cares. Cada cara és diferent; són abstractes", explica.

Sergi Muñoz considera que el món de l'art és un món complicat. I no solament a **Sant Cugat**, sinó també arreu de Catalunya i l'estat espanyol. "Surts del país, i les galeries aposten més per l'art jove, per art urbà fins i tot. I aquí, si no tens una mica de padrins, costa més arribar", lamenta. "Falta una mica de recursos i alguna iniciativa pel que fa a tallers", reivindica.

Una situació que l'ha portat a plantejar marxar fora. "En temes artístics, estic començant a veure que, a través d'Instagram, la gent s'acosta a mi més des de l'estranger. També galeries, que demanen fer coses. Estan amb la ment més oberta i innovant. I crec que és el que s'ha de fer, perquè en l'art, està tot fet; llavors, igual que innoven els artistes, han d'innovar també en recursos", apunta.

Sigui com sigui, el que té clar és que l'art és molt més que una feina. És una manera de vida; una **necessitat vital**. "Penso que una persona artista no escull l'art, sinó que l'art l'escull a ell", destaca. "Sempre he dit que el dia de demà, si jo no em dedico a això, que realment encara ho veig molt difícil, hauré gaudit molt del camí,

perquè és un esforç que gaudeixes", remarca.

"M'aporta, sobretot mentalment, una tranquil·litat i una manera d'**expressar-me** que, de vegades, amb paraules, em costa. O els dies aquells que et sent com estrany... exploto sobre la superfície; pinto". "Sé que pintar, dibuixar, o tenir un moment de creativitat, el tindrè sempre, perquè crec que el necessito com a persona", clou.